

nr. 8 // 17 april 2009

- 1. KB duurzame relatie is volgens RvV strijdig met Verblijfswet**
- 2. DVZ stuurt brief rond met vraag naar actualisering regularisatiedossier**
- 3. Vrij verkeer van werknemers voor 8 nieuwe EU-lidstaten vanaf 1 mei 2009**
- 4. Kazachse onderdanen worden niet automatisch staatloos door jarenlang verblijf in buitenland zonder registratie bij consulaat**
- 5. Nederlandse flitsscheiding afgeschaft**
- 6. Ook niet-beëdigde tolken welkom in gesloten centra**
- 7. DVZ bereid om advocaten te verwittigen van nieuwe beslissingen tot detentie**
- 8. Gewaarborgde kinderbijslag voor Belgisch kind van legaal verblijvende ouder**
- 9. Regering wil asielzoekers na 6 maand toelaten om te werken**
- 10. Nieuwe vormen vreemdelingenrecht en IPR**

1. KB duurzame relatie is volgens RvV strijdig met Verblijfswet

In een arrest van 29 januari 2009 (nr. 22.227) zegt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dat de DVZ de stabiele relatie van partners niet kan ontkennen om de enkele reden dat de partners mekaar minder lang dan twee jaar kennen. Nochtans baseert DVZ zich daarvoor op een Koninklijk Besluit dat de criteria voor een stabiele relatie tussen partners bepaalt. Volgens de RvV voegt het K.B. echter een voorwaarde toe aan de Verblijfswet, wat onwettig is.

De Verblijfswet voorziet een recht op gezinshereniging voor de geregistreerde partner van een EU-burger of Belg (artikel 40bis Vw) en van een verblijfsgerechtigde vreemdeling (artikel 10 en 10bis Vw), op voorwaarde dat ze een duurzame en stabiele relatie hebben die al minstens één jaar duurt. De wet zegt verder dat de Koning bij K.B. de criteria moet bepalen om vast te stellen wanneer de relatie "stabiël" is, in de zin van de Verblijfswet. De RvV sprak zich in dit geval uit over het K.B. van 7 mei 2008, dat o.m. de uitvoering regelt van artikel 40bis Vw. Daarnaast geeft het K.B. van 17 mei 2007 op gelijkaardige wijze uitvoering aan artikel 10 en 10bis Vw. Volgens de K.B.'s van 7 mei 2008 en van 17 mei 2007 wordt het stabiel karakter van de relatie aangetoond in een van de volgende gevallen:

1. indien de partners bewijzen dat zij gedurende minstens 1 jaar, voorafgaand aan de aanvraag, onafgebroken in België of een ander land hebben samengewoond (K.B. van 7 mei 2008); voor partners van niet-EU vreemdelingen eist het K.B. van 17 mei 2007 bovendien dat die onafgebroken samenwoning "op legale wijze" plaatsvondt, en dat de verblijfsgerechtigde niet-EU vreemdeling een verbintenis tot tenlasteneming aangaat ten aanzien van zijn partner;
2. indien de partners bewijzen dat zij elkaar sedert ten minste twee jaar kennen en het bewijs leveren dat zij regelmatig, telefonisch, via briefwisseling of elektronische berichten met elkaar contact onderhielden, dat zij elkaar in de twee jaar voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 of meer dagen betreffen (K.B. van 7 mei 2008); voor partners van niet-EU vreemdelingen eist het K.B. van 17 mei 2007 bovendien dat de verblijfsgerechtigde niet-EU vreemdeling een verbintenis tot tenlasteneming aangaat ten aanzien van zijn partner;
3. indien de partners een gemeenschappelijk kind hebben (K.B. van 7 mei 2008 en K.B. van 17 mei 2007).

Volgens de RvV is de tweede mogelijkheid, nl. partners die mekaar minstens twee jaar kennen, onwettig omdat het een voorwaarde toevoegt aan de Verblijfswet. De Verblijfswet zegt immers dat een relatie van minstens één jaar voldoende is om van het recht op gezinshereniging te genieten. De Koning kreeg wel de bevoegdheid van de wetgever om de criteria inzake "stabiële relatie" vast te stellen, maar die bevoegdheidsdelegatie gaf de Koning in geen geval het recht om een minimumtermijn op te leggen, gedurende dewelke de relatie moet standhouden en die langer is dan één jaar zoals bepaald in de Verblijfswet. Aangezien een wet hiërarchisch hoger staat dan een K.B., kan een K.B. geen strengere voorwaarden opleggen dan voorzien in de wet. Bijgevolg past de DVZ de regelgeving niet correct toe door de stabiele relatie van partners te ontkennen om de enkele reden dat zij mekaar minder lang dan twee jaar kennen.

In het geval dat voorgelegd werd aan de RvV ging het om een koppel dat al één jaar een relatie had en mekaar vijf maal ontmoet had voor een totaal van 18 dagen. De man vroeg een visum met het oog op een gezinshereniging maar dat werd hem geweigerd o.m. omdat het koppel een relatie had van minder dan twee jaar. De RvV vernietigde de beslissing van DVZ omdat ze niet voldeed aan de motiveringsverplichting.

Het is wel nog niet duidelijk hoe DVZ dergelijke gevallen in de toekomst zal beoordelen en motiveren, en of andere rechters binnen de RvV dezelfde redenering zullen volgen.

Bron: [RvV 29/1/2009, nr. 22.227](#)

Bericht van Vlaams Minderhedencentrum

[^TOP](#)

2. DVZ stuurt brief rond met vraag naar actualisering regularisatiedossier

Dienst Vreemdelingenzaken, bureau regularisatie, vraagt sommige mensen die een aanvraag regularisatie lopend hebben (artikel 9bis Vw of oude aanvragen artikel 9 lid 3 Vw) om hun aanvraag te actualiseren. Deze actualisering kan ondermeer kaderen binnen de [nieuwe instructies van Minister Turtelboom](#). De aanvragers kunnen hier best snel op reageren met de nodige bewijsstukken.

De instructies van Minister Turtelboom zijn vooral nieuw voor één specifieke categorie van vreemdelingen: [gezinnen met schoolgaande kinderen](#) die (minstens) 5 jaar geleden in België asiel aanvroegen (asielaanvragen van na 1 juni 2007 komen niet in aanmerking), die 5 jaar ononderbroken in België verblijven, wiens asielpprocedure 1 jaar of langer duurde, en waarbij het schoolgaand kind (minstens) sinds 1 september 2007 naar school gaat in kleuter-, lager, secundair of hoger onderwijs in België.

Al wie in aanmerking komt voor dat nieuwe criterium, kan best:

- een [advocaat of gespecialiseerde sociaal-juridische dienst](#) raadplegen voor een eventuele actualisatie van het lopende aanvraagdossier, of voor het indienen van een aanvraag als de regularisatie nog niet werd gevraagd
- het actuele verblijfsadres doorgeven als dat gewijzigd is tegenover het aanvraagadres (zodat de eventuele vraag van DVZ tot actualisatie terecht komt)
- alle nodige bewijsstukken verzamelen voor de criteria waarvoor men in aanmerking wenst te komen (bv. het bewijs van het school lopen sinds 1/9/2007)
- tijdig reageren op een eventuele vraag tot actualisatie van DVZ (best binnen de 15 dagen), of de actualisering op eigen initiatief doorgeven aan DVZ

In een concreet dossier vroeg DVZ, per aangetekende brief aan het adres dat bij hen gekend was (het aanvraagadres), om een reactie te geven binnen de 15 dagen. DVZ dreigde de aanvraag zonder gevolg te klasseren wegens gebrek aan interesse, als betrokkene niet tijdig zou reageren. Opmerking VMC: de wettelijkheid van zo'n dreigement kan betwist worden.

Bericht van Foyer en Vlaams Minderhedencentrum

[^TOP](#)

3. Vrij verkeer van werknemers voor 8 nieuwe EU-lidstaten vanaf 1 mei 2009

Acht nieuwe EU-lidstaten krijgen op 1 mei 2009 volledige toegang tot de arbeidsmarkt. Voor Roemenië en Bulgarije blijven de overgangsmaatregelen voorlopig nog gelden. Dat besliste de federale Ministerraad.

België zal de Europese Commissie niet vragen om een verlenging van de overgangsmaatregelen die opgelegd werden aan het vrij verkeer van werknemers uit acht lidstaten die in 2004 tot de Europese Unie toetraden.

Onderdanen van Polen, Estland, Letland, Litouwen, Tsjechië, Slowakije, Hongarije en Slovenië genieten vanaf 1 mei 2009 van het volledige vrij personenverkeer binnen de EU. Tot nu toe gold dat enkel voor de binnenkomst en kort verblijf, en voor zelfstandigen, economisch niet-actieven, en studenten; vanaf 1 mei dus ook voor werknemers en werkzoekenden.

Concreet betekent dit dat deze EU-burgers in België vanaf 1 mei 2009 een job kunnen uitoefenen zonder daarvoor over een arbeidsvergunning (arbeidskaart B) te beschikken. Ze zijn ook niet meer gebonden aan de lijst met knelpuntberoepen. De nieuwe EU-werknemers die al in België werken en verblijven met een elektronische vreemdelingenkaart A kunnen vanaf 1 mei 2009 een verklaring van inschrijving van EU-werknemer vragen, waardoor zij een elektronische vreemdelingenkaart E kunnen krijgen. Nieuwe EU-werkzoekenden kunnen ook de E kaart vragen (en zich bij de VDAB of Actiris inschrijven) en moeten dan binnen de 3 maanden aantonen dat zij werk gevonden hebben of een reële kans op tewerkstelling hebben.

[Lees meer over de verblijfsprocedure die vanaf 1 mei ook geldt voor werknemers en werkzoekenden uit de 8 landen.](#)

Voor Roemenië en Bulgarije loopt de overgangperiode wel nog, in principe tot en met 31 december 2011 (tenzij ze vroeger wordt opgeheven door een beslissing van de regering).

Bericht van Foyer

[^TOP](#)

4. Kazachse onderdanen worden niet automatisch staatloos door jarenlang verblijf in buitenland zonder registratie bij consulaat

Volgens het Hof van Beroep van Gent verliezen Kazachse onderdanen hun nationaliteit niet automatisch als zij buiten Kazachstan wonen en zich niet laten registreren bij het Kazachse consulaat. Zonder officiële beslissing van het Kazachse consulaat over het verlies van de nationaliteit kunnen zij niet erkend worden als staatloze. Het Kazachse consulaat stelt dat betrokkene zich voor een beslissing over het verlies van de nationaliteit persoonlijk moet melden op het consulaat.

De oorzaken van staatloosheid kunnen sterk variëren. Een persoon kan bijvoorbeeld geen enkele nationaliteit meer bezitten omdat de nationaliteitswet van een bepaald land in sommige situaties voorziet in het verlies van die nationaliteit. Zo bepaalt de Kazachse nationaliteitswet (artikel 21, 4° Wet betreffende het Staatsburgerschap van de Republiek Kazachstan) dat een Kazachs onderdaan zijn nationaliteit verliest, als die persoon zijn permanente verblijfplaats buiten Kazachstan heeft én hij zich zonder geldige reden binnen drie jaar niet heeft laten registreren bij het Kazachse consulaat.

Het arrest van het Gentse Hof van Beroep van 5 februari 2009 verduidelijkt de interpretatie van dit wetsartikel in het licht van een erkenning als staatloze:

- In deze zaak was een persoon jaren geleden naar België gekomen met een Kazachse identiteitskaart. Betrokkene meende dat hij intussen zijn Kazachse nationaliteit automatisch verloren had doordat hij zich meer dan drie jaar lang niet had laten registreren bij het Kazachse consulaat in België. Als bewijs van dat verlies van de Kazachse nationaliteit verwees betrokkene naar zijn brieven terzake die nooit door het Kazachse consulaat werden beantwoord.
- De Rechtbank van Eerste Aanleg oordeelde echter dat dat verlies van de Kazachse nationaliteit op die manier niet voldoende was bewezen, zeker aangezien betrokkene vroeger een Kazachse identiteitskaart had verkregen.
- Het Gentse Hof van Beroep volgt deze uitspraak en weigert de erkenning als staatloze. Het hof oordeelt dat een verblijf van meer dan drie jaar in het buitenland zonder registratie bij het consulaat - volgens de Kazachse nationaliteitswet (artikel 7) - niet automatisch leidt tot verlies van de Kazachse nationaliteit. Volgens het hof kan de nationaliteit pas verloren gaan mits een officiële beslissing daarover door het Kazachse consulaat. Dat consulaat moet immers beoordelen of er een geldige reden is waarom betrokkene zich binnen drie jaar niet heeft laten registreren. Nog volgens het hof is het consulaat niet verplicht te beslissen tot verlies van de nationaliteit en moet die beslissing officieel wordt meegedeeld aan betrokkene. Het hof besluit dat betrokkene pas als staatloze kan worden erkend, als hij een brief van het consulaat voorlegt waaruit blijkt dat hij geen Kazachs onderdaan meer is.

Het Kazachse consulaat bevestigde dit standpunt van het Gentse Hof van Beroep in een ander dossier. In een brief stelt het consulaat dat het verlies van de nationaliteit nooit een automatisme is, ook niet na jaren verblijf in België. Over het verlies wordt beslist na een 'aanvraag tot verificatie' van de Kazachse nationaliteit. Betrokkene moet zich daarvoor persoonlijk melden op het consulaat en de procedure neemt één tot twee maand in beslag.

Bron: [Hof van Beroep Gent, 5/2/2009](#)

Bericht van Integratiedienst Gent

[^TOP](#)

5. Nederlandse flitsscheiding afgeschaft

De Nederlandse "flitsscheiding" wordt afgeschaft met ingang van 1 maart 2009. Er was onduidelijkheid over de geldigheid ervan in België.

De flitsscheiding is een Nederlandse procedure waarbij een koppel hun huwelijk liet omzetten in een geregistreerd partnerschap en

daarna dit geregistreerd partnerschap liet ontbinden. Deze verliep sneller en goedkoper dan een traditionele ontbinding van het huwelijk via een echtscheiding. Er rezen verschillende malen vragen naar de geldigheid van dergelijke Nederlandse flitsscheidingen in België. De rechtbank van Mechelen oordeelde dat de flitsscheiding niet kan gezien worden als een echtscheiding in de strikte zin van het woord maar dat door de flitsscheiding beide echtgenoten wel vrij zijn van huwelijksbanden en dus een nieuw huwelijk kunnen aangaan.

Met ingang van 1 maart 2009 is het echter niet langer mogelijk om in Nederland een huwelijk te laten omzetten in een geregistreerd partnerschap. De huwelijken die reeds voor deze datum waren omgezet in een geregistreerd partnerschap kunnen wel nog worden beëindigd door de ontbinding van dat geregistreerd partnerschap, behalve wanneer het koppel minderjarige kinderen heeft. Dit betekent dus dat de flitsscheiding zal uitsterven.

Bericht van Vlaams Minderhedencentrum

[^TOP](#)

6. Ook niet-beëdigde tolken welkom in gesloten centra

DVZ deelt mee dat advocaten voortaan ook een niet-beëdigde tolk mogen meenemen bij hun bezoek aan een vreemdeling die opgesloten is in een gesloten centrum.

Enige tijd geleden werd in een aantal gesloten centra vereist dat de tolken die de advocaten begeleiden, beëdigde tolken zouden zijn. Aangezien de advocaten meestal op zeer korte termijn hun cliënten moeten zien gaf dit tal van problemen.

Op de contactvergadering van het [BCHV](#) van 14 april 2009 heeft de DVZ meegedeeld dat ook niet-beëdigde tolken de advocaat mogen vergezellen in de gesloten centra. De enige voorwaarde die DVZ stelt is dat er slechts één volwassene de advocaat zou vergezellen.

Bericht van Vlaams Minderhedencentrum

[^TOP](#)

7. DVZ bereid om advocaten te verwittigen van nieuwe beslissingen tot detentie

Vreemdelingen die administratief worden vastgehouden in functie van een repatriëring, krijgen soms te maken met verschillende opeenvolgende beslissingen tot detentie. Tot nu toe werd een nieuwe detentie niet automatisch verwittigd aan de advocaat. DVZ is bereid om dat voortaan wel te doen als de cliënt zijn toestemming geeft.

De Verblijfswet voorziet in de mogelijkheid om vreemdelingen die illegaal in België verblijven of aankomen, aan te houden en op te sluiten in afwachting van hun effectieve repatriëring van het Belgische grondgebied. Elke vreemdeling die administratief van zijn vrijheid wordt beroofd, kan hiertegen een beroep indienen bij de Raadkamer. Dit gebeurt bij wijze van verzoekschrift en kan maandelijks. De Raadkamer onderzoekt of de maatregel van vrijheidsberoving in overeenstemming is met de wet.

In de praktijk gebeurt het dat tussen het indienen van een verzoek tot invrijheidsstelling en het vastleggen van een verhoor in de Raadkamer, een nieuwe beslissing tot detentie wordt genomen door de DVZ. De DVZ doet dat vaak na een mislukte poging tot repatriëring. Tot nu toe werd een nieuwe detentie niet automatisch verwittigd aan de advocaat. Het kan dan ook gebeuren dat het hangende verzoek tot invrijheidsstelling tegen een eerste detentiebeslissing zonder voorwerp wordt, terwijl er al een tweede detentiebeslissing is waarvan de advocaat niet op de hoogte is. Om het voor de advocaten gemakkelijker te maken om tussen te komen zal de DVZ in dergelijke gevallen de cliënt vragen of zij de advocaat rechtstreeks op de hoogte mogen brengen van de nieuwe beslissing tot detentie. Dat belofde de DVZ in de contactvergadering van het [BCHV](#) van 14 april 2009.

Bericht van Vlaams Minderhedencentrum

[^TOP](#)

8. Gewaarborgde kinderbijslag voor Belgisch kind van legaal verblijvende ouder

Het Grondwettelijk Hof besliste op 25 maart 2009 dat een legaal verblijvende ouder recht heeft op gewaarborgde gezinsbijslag voor een Belgisch kind dat ten laste is en dat werkelijk in België verblijft. De verblijfsvoorwaarde van 5 jaar ononderbroken verblijf die de wet van 20 juli 1971 oplegt, is voor deze categorie een ongrondwettelijke discriminatie.

Artikel 1, zesde lid van de wet van 20 juli 1971 tot instelling van de gewaarborgde gezinsbijslag stelt dat vreemdelingen die een werkelijk en ononderbroken legaal verblijf van 5 jaar in België kunnen aantonen en die uitsluitend of hoofdzakelijk instaan voor een werkelijk in België verblijvend kind, gewaarborgde kinderbijslag kunnen aanvragen wanneer zij geen andere rechten op kinderbijslag kunnen inroepen.

Gewaarborgde kinderbijslag wordt met belastingsgeld gefinancierd en niet met specifieke sociaalezekerheidsbijdragen. Daarom aanvaardt het Grondwettelijk Hof dat de wetgever bijkomende voorwaarden oplegt die een voldoende band met België moeten aantonen. Vandaar de verblijfsvoorwaarde van 5 jaar in hoofde van de vreemdeling die een aanvraag indient. Maar wat als het kind waarvoor de aanvraag ingediend wordt de Belgische nationaliteit heeft en werkelijk in België verblijft? Volgens het Grondwettelijk Hof is het onevenredig om in dat geval een verblijfsvoorwaarde van 5 jaar ononderbroken verblijf in België op te leggen aan de aanvrager. De voorwaarde dat die laatste legaal moet verblijven moet volstaan.

Meer info: arrest nr. 62/2009 van 25 maart 2009 van het [Grondwettelijk Hof](#)

Bericht van Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten, M-Weter 2009 nr. 4

[^TOP](#)

9. Regering wil asielzoekers na 6 maand toelaten om te werken

De federale Ministerraad keurde op 3 april 2009 een ontwerp van K.B. goed dat asielzoekers in procedure opnieuw toegang wil geven tot de arbeidsmarkt. Het voorstel van de minister van Werk, Joëlle Milquet, zet hiermee een deel van de EU Richtlijn 2003/9 betreffende de minimumnormen voor opvang van asielzoekers (laattijdig) om in Belgisch recht. Het ontwerp K.B. is nu voor advies aan de Raad van State voorgelegd.

Concreet zouden asielzoekers toegang krijgen tot de arbeidsmarkt indien ze 6 maanden na de asielaanvraag (ingediend na 1/6/2007) nog steeds in procedure zijn voor het CGVS, en zolang als de asielprocedure verder loopt bij CGVS én RvV. Zij komen dan in aanmerking voor een arbeidskaart C.

Ook asielzoekers die onder de oude procedure (asielaanvraag ingediend voor 1/6/2007) ontvankelijk verklaard werden, kunnen nog steeds werken, zolang als de asielprocedure verder loopt bij CGVS én VBV of RvV. Dat is op dit moment de enige categorie asielzoekers die mogen werken. Het ontwerp K.B. wil daar ook de asielzoekers aan toevoegen met aanvraag ingediend voor 1/6/2007 die op dat moment nog geen (definitieve?) beslissing over de ontvankelijkheid hadden, zolang als de asielprocedure verder loopt bij CGVS én VBV of RvV.

Volgens de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten is het nog onduidelijk of het voorontwerp van K.B. dat de combinatie van materiële opvang met een inkomen uit arbeid moet regelen, ook goedgekeurd en gepubliceerd zal worden. De VVSG dringt daar alvast op aan om problemen te vermijden en om de gelijke behandeling met werkende steungerechtigde cliënten te waarborgen.

De Ministerraad keurde nog enkele andere wijzigingen aan het K.B. arbeidskaarten goed:

- er komt opnieuw duidelijkheid over de arbeidskaart C voor slachtoffers mensenhandel in procedure, voor tijdelijk geregulariseerden en voor medisch gemachtigden
- leidinggevend personeel zou in de toekomst vrijgesteld worden van de aanvraag van een arbeidsvergunning

We zullen later verder berichten over de concrete inhoud en datum van inwerkingtreding van deze maatregelen.

Bron: [persberichten Ministerraad](#), toelichting kabinet, en VVSG nieuwsbrief M-Weter 2009 nr. 4

Bericht van Foyer en Vlaams Minderhedencentrum

10. Nieuwe vormen vreemdelingenrecht en IPR

Er staan enkele nieuwe vormen en cursussen in verband met het vreemdelingenrecht en familiaal internationaal privaatrecht [op de agenda](#):

- Toepassing van Dublin reglementering in België (org. Caritas)
- Basisvorming familiaal IPR voor advocatuur (org. VMC)
- Cursus Verblijfswetgeving voor vreemdelingen (org. PRIC Limburg)
- Basisvorming Vreemdelingenrecht (org. ODiCe)
- Basisvorming: de nieuwe Vreemdelingenwet (org. Foyer)
- Studiedag 10 jaar Platform Kinderen op de vlucht (org. Platform Kinderen op de vlucht)
- Themavoormiddag "OCMW-dienstverlening, het verblijf van EU-burgers en hun familie" (org. ODiCe)
- European Summer School "European Union Law and Policy on Immigration and Asylum" (org. Odysseus)

Meer info [op de agenda](#)

Bericht van Vlaams Minderhedencentrum
